

Folkeparti. Men i tillegg til det kan jeg opplyse at jeg har fått mange henvendelser fra Sosialistisk Folkepartis medlemmer i faglige tillitsverv med krav om å gjøre akkurat det som jeg har gjort nå.

Jeg skjønner godt at hr. Hønsvald synes at dette var en hard situasjon. Og jeg kan fortelle ham at jeg også synes det er tragisk at et sosialistisk parti har kommet i den situasjon at det må stemme for et saklig og nøkternt mistillitsforslag til en regjering som tross alt er utgått fra arbeiderbevegelsen.

Presidenten: Flere talere er ikke inntegnet. Replikordskiftet er avsluttet.

Møtet hevet kl. 24.

.. Møte onsdag den 21. august kl. 10.

President: Langhelle.

Dagsorden:

Fortsatt behandling av sakene på gårdsdagens kart:

Sak nr. 1.

Innstilling fra kommunalkomiteen og skog-, vassdrags- og industrikomiteen om eksplosjonsulykken på Svalbard (Ny Ålesund) 5. november 1962 (innst. S. nr. 298, jfr. St. meld. nr. 86 og 87.)

Sak nr. 2.

Innstilling fra kommunalkomiteen og skog-, vassdrags- og industrikomiteen om Kings Bay Kull Comp. A/S (innst. S. nr. 299, jfr. St. prp. nr. 146).

.. **Presidenten:** Med Stortingets samtykke vil presidenten gi ordet til statsministeren som vil avgi en erklæring av betydning for den videre debatt.

Statsminister Gerhardsen: Selv om det kanskje er overflødig, vil jeg for ordens skyld si at dersom Stortinget vedtar det klare mistillitsforslaget som hr. Knudson på de borgerlige partiers vegne har satt fram, så vil jeg med en gang innlevere Regjeringens avskjeds-søknad.

Presidenten: Før man går over til debatten, vil presidenten nå komme tilbake til spørsmålet om taletid. Etter konferanse med gruppe-

formennene vil presidenten foreslå følgende ordning: Saksordførerne har hatt ordet, de har hatt en times taletid. Taletid for gruppeformennene en time, en fra hver gruppe en halv time, komiteemedlemmene en halv time. Når det gjelder Regjeringens medlemmer, har statsministeren hatt en time. Tre regjeringsmedlemmer til, nemlig kommunalministeren, den tidligere kommunalminister og nåværende finansminister og industriminister får en time hver, fire statsråder for øvrig en halv time. Alle andre talere får foreløpig 20 minutter. Presidenten vil forbeholde seg rett til å komme tilbake til spørsmålet senere. — Dette forslag anses bifalt.

Hønsvald: La meg først si at den løsning av regjeringssituasjonen som hr. Gustavsen foreslo i går, naturligvis ikke er realistisk, og kan ikke en gang tas alvorlig. Hr. Gustavsen vil stemme for mistillit til den sittende regjering, og dermed sette alle dens medlemmer ut av betraktning. Samtidig vil han iallfall indirekte uttale tillit til Arbeiderpartiets stortingsgruppe, den som enstemmig har inntatt samme standpunkt som Regjeringen til de sakene som har foranlediget mistillitsforslaget. Arbeiderpartiet har full tillit til Regjeringen. Det er ingen uenighet om det. Og vi kan for tiden ikke tenke oss noen annen statsminister i en arbeiderregjering enn Einar Gerhardsen. Vi kan ikke tjene SF med å skifte ut verken ham eller noen av de statsråder som er falt i unåde hos hr. Gustavsen, og vi kommer også senere til å følge den praksis at Arbeiderpartiet sammensetter sine eventuelle regjeringer etter egen vurdering og uten å konferere med hr. Gustavsen. Han har ikke gjort seg fortjent til en slik tillit, og han vil nok også komme til å merke at han har mistet tilliten blant en stor del av dem som stemte på ham ved siste stortingsvalg. Den situasjon som er oppstått, og som etter alt å dømme vil føre til regjeringsskifte, den henger sammen med at Arbeiderpartiet mistet sitt flertall på Stortinget ved stortingsvalget for to år siden. Et mistillitsforslag ble derved noe mer enn en politisk demonstrasjon eller markering av uenighet i Regjeringens politikk.

Det var ikke så at de borgerlige styrket sin posisjon blant velgerne, deres prosentvise andel av stemmene gikk en tanke ned. Endringen i styrkeforholdet i Stortinget skyldtes dels valgtekniske manøvrer og dels at vi fikk et nytt parti som overtok Kommunistpartiets rolle som opposisjon til venstre. Det siste kom av valgordningen. Kommunistpartiet fikk som kjent flere stemmer enn SF.

Noen øyeblikkelige følger fikk den nye konstellasjon ikke. Arbeiderpartiet og Regjerin-